

Ἐκ τῆς ἡμέρας
εἰς τὴν αἰὸν διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμην Ἀνακαίνισί μας...

...μὲ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

Ἑβδομάς Β' Νηστειῶν
Τρίτη

9. Ἡ διπλῆ ἐνέργεια τῆς Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ

«...Διὰ τοῦτο, βλέπε καλά ἀδελφέ, ὅτι ἡ καρδιά σου στέκεται ἀνάμεσα εἰς δύο ἄκρα, ὅπου δὲν ἔχουν μέσον· διότι, ἢ ἔχεις νὰ αισθάνεσαι ἡδέως τὴν φλόγα τῆς Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὸν Παράδεισον, ἢ ἔχεις, χωρὶς ἐλπίδα σωτηρίας, νὰ καίεσαι εἰς μίαν φλόγαν αἰώνιον εἰς τὸν ἄδην. Ἡ μία εἶναι φλόγα σωτήριος καὶ ζωοποιός, ἢ ἄλλη εἶναι κολαστήριος καὶ θανατηφόρος· πλὴν καὶ οἱ δύο φλόγες ἔχουν νὰ γεννῶνται ἀπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. Διότι ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἔχει τοὺς δικαίους νὰ εὐφραίνῃ καὶ νὰ χαροποιῇ, πὼς ἐφύλαξαν τὴν εἰς τὸν Θεὸν Ἀγάπην εἰς τὸν Παράδεισον· καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς νὰ κολάζῃ καὶ νὰ λυπῇ εἰς τὸν ἄδην, πὼς δὲν ἐφύλαξαν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἀγάπην, καθὼς λέγει ὁ προρρήθεις Ἅγιος Ἰσαάκ· “Ἐνεργεῖ δὲ ἡ Ἀγάπη ἐν τῇ δυνάμει αὐτῆς κατὰ διπλοῦν τρόπον· τοὺς μὲν ἁμαρτωλοὺς κολάζουσα, ὡς καὶ ἐνταῦθα συμβαίνει πρὸς φίλον ἀπὸ φίλου, τοὺς τετηρηκότας τὰ δέοντα εὐφραίνουσα ἐν αὐτῇ” (Λόγ. πδ’)».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, «Π. Γ.», σελ. 126β-127α)